

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 30 DIN, PODPORN VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO IV.

LJUBLJANA, PETEK, 9. FEBRUARJA 1940.

ŠTEV. 22.

PUST ALI POST?

ZMOTNE MISLI O POSTU

Modernemu človeku zveni beseda post kakor mrk odmev iz »temnega« srednjega veka. Post mu je nekaj nerazumljivega in nesmiselnega: kratko je človekovo življenje na zemlji in še tedaj naj bi se čemu odpovedoval?

Bolj domače mu doni beseda pust, ki ga vabi k uživanju. Raj na tem svetu, to je cilj njegovih misli in želja, v uživanju vidi smisel življenja.

Tako pojmovanje o zatajevanju, pokori in postu ni samo misel redkih posameznikov, ampak je utrjeno med najširšimi sloji. Smisel za odpoved vedno bolj gine, širi pa se uživanjaželjnost v vseh mogočih oblikah: v hlepenju po mehkužni udobnosti in brezdelju, v pijančevanju, nečistovanju, nedovoljenem razveseljevanju, v tisoč drugih načinih.

SAMOPREMAGOVANJE — OSNOVNA ZAPOVED

V krščanstvu je samopremagovanje osnovna zapoved za vsakega kristjana. Zatajevanje, združeno z molitvijo, mu je uspešno sredstvo, ki zanesljivo vodi do cilja, za katerega je ustvarjen.

Kristjani prvih stoletij so to dobro razumeli: zato sciebat mori et non disputare — znali so umirati in ne debatirati. Mi smo danes veliki v govorjenju in razpravljanju. Kakšni smo pa v delu in trpljenju?

Znati se je treba premagati v vsem, tudi v tem, kar je komu najljubše, če je nedovoljeno in grešno; »vzeti tudi svojega edinega sina na goro Morijo in ga darovati«.

V HUDIH ČASIH — JASEN PROGRAM!

V današnjih razburkanih časih, ko premnogi ne vedo ne kod ne kam, moramo mi imeti jasen program. Katoliška Cerkev nas vabi, da se z njo v postu, premagovanju, žrtvah in molitvi pripravljamo štirideset dni na Kristusovo zmagovalno vstajenje in poveljevanje. Potem bomo tudi mi s Kristusom vstali k novemu življenju.

Če danes mnogi ljudje tekmujejo v uživanju in v žalitvah Boga, nas mora vzdramiti klic sv. Ciprijana: »Pokora ne sme biti manjša kakor žalitev. Če je Bog grehe Sodome in Gomore tako težko kaznoval, če je od prvih kristjanov toliko zahteval, ali mislite, da se je Bog spremenil?«

NAČRTI HUDIČA IN NJEGOVH POMOČNIKOV

Zavedati se moramo, da ima hudič natančen načrt, kako bi človeka odtrgal od Boga. Načrtno dela ne morda zaradi tega, ker mu manjka izvirnosti. Nasprotno. Po izvirnosti, po premetenosti, v izberi sredstev in pravega trenutka, v hitrosti in odločnosti so hudič in njegovi pomočniki pogosto pred vernimi. V njegovi službi so številni pesniki, pisatelji, učitelji, vzgojitelji, premnoge organizacije, novopoganski nacionalizem in boljše vizem.

OČITAJO NAM NESVOBODO, PA SO SUŽNJI STRASTI

Če boš poslušal postno zapoved Cerkev, te bodo proglasili za manjvrednega, nazadnjaka in nesvobodnega človeka. Sami se imajo za svobodne, ker so se Cerkvi uprli, v resnici pa so sužnji svoje okolice in svojih strasti. Nizkotno služijo javnemu mnenju, suženjsko posnemajo modo, strežejo brez pridržka svojim strastem, vse polno imajo navideznih potreb, udajajo se svoji bolni domišljiji in nepreračunljivim kapricam.

NAŠA JE SVOBODA IN ZMAGA!

Slovenska dijaška mladina bo hodila po potih Cerkev v svobodo božjih otrok. Zaveda se, da je sebe premagati prva in najlepša zmaga. Biti pa od svojih strasti premagan, je najsrpnotnejše in najhujše, kakor so to vedeli že poganski modreci.

Zato dijaška mladina »ne bo zakrnila svojih src, ko sliši božji glas«, ki jo v štiridesetdnevem postu vabi k pokori.

Doslednost vedno imponira.

Čikaški župan odreja teden molitve

Če papež, škofje in duhovniki ljudem naročajo, naj veliko in zaupno molijo, da bi se Bog usmilil sveta, se zdi to samo po sebi umljivo. Da bi pa kak župan uradno naročal moliti vsem meščanom, zlasti še, če v mestu niso samo katoličani, ampak tudi protestanti in judje, se nam zdi to zelo čudno. In vendar se je to zgodilo v milijonskem mestu Chicagu v Združenih državah severne Amerike.

Župan Edvard J. Kelly je h koncu lanskega leta po sklepu mestnega odbora proglasil teden molitve s sledečim odlokom:

Ker je zdaj velik del narodov sveta v hudem spopadu, moreč ljudi in uničujoč milijonske vrednosti,

ker smo mi tako srečni, da živimo v deželi, ki je v miru z ostalim svetom, kjer državljani katere koli vere, plemena in barve žive v miru in slogi,

ker se moremo veseliti demokratičnih svoboščin, ki so jih drugi narodi naenkrat izgubili,

in ker so verski predstojniki v Chicagu odredili za vse meščane teden molitve, da bi zavladal splošen mir med narodi in bi se sedanja vojna čim prej končala,

zato proglašam teden od 3. do 9. decembra 1939. za teden miru in opominjam meščane, da darujejo posebne molitve vsemogočnemu Bogu, da se sovražnosti končajo in trajni mir v bližnji bodočnosti vrne.

Edvard J. Kelly, župan.

Sv. pismo v vojski

Ameriški časopisi so nedavno prinesli poročilo o neki ladji, ki je z drugimi vred v spremstvu bojnih ladij vozila vojaštvo iz Kanade na Angleško. V gosti megli je namreč ta ladja zašla in se tako oddaljila od drugih in od spremstva, da sta jo morala dva rušilca ves božji dan iskati. Hipoma pa so ostale ladje, ki so se držale skupaj, dobile radiotelegram, ki ga je poslal eden izmed rušilcev: »Berite: Luka 15, 6!«

Brž so odprli sveto pismo in našli zapisano: »Veselite se z menoj, zakaj našel sem svojo ovco, ki je bila izgubljena.«

VAŽNE NALOGE ZAVEDNEGA KATOLISKEGA DIJAKA

I.

ZA ENOTNO FRONTO KATOLIŠKEGA DIJAŠTVA

1. Katoliški dijak dela za močno, enotno in kompaktno fronto katoliškega dijaštva, enotno po mišljenju, čutenju, hotenju in delovanju.

2. Brezpogojno nastopa proti vsaki t. zv. enotni fronti, ki papeževim okrožnicam nasprotuje.

3. Širi med katoliškim dijaštvom jasno spoznanje, da je nujen pogoj za edinost in moč katoliškega dijaštva to, da se brez pridržkov sprejmejo vse odločitve, nauki in navodila papeških okrožnic in izjav, tako zlasti okrožnic »Quadragesimo anno«, »Divini Redemptoris« in »Pisma brazilskim škofom« (NP X., XIII., XXI.).

4. Pomaga, da se med katoliškim dijaštvom uveljavi avtoriteta papeža v njenem polnem obsegu, torej ne samo tam, kjer papež govori ex cathedra.

5. Zlasti se bori za avtoriteto papeških okrožnic v tistih točkah, ki se med katoliškim dijaštvom kakor koli napadajo.

6. Dela med katoliškimi tovariši za močno katoliško samozavest, za globoko čutenje s Cerkvijo in za neomajno načelnost.

II.

ZA AVTORITETO PAPEŠKIH OKROŽNIC

I. Zavedni katoliški dijak budi med katoliškimi tovariši vest za pokorščino papeškim okrožnicam in zlasti, da kdor smernic in naukov okrožnic ne sprejme, smrtno greši (NP XXI. str. 10.; MMB IV. str. 71.).

II. IZ »QUADRAGESIMO ANNO« ŠIRI ZLASTI SLEDEČE NAUKE:

1. Papež v gospodarskih in socialnih rečeh sodi z vrhovno oblastjo (Qua 41—43).

2. Ker je moderna država zatrla nižje socialne organizme, jo sedaj zasiplje in tlači skoro neskončno nalog in poslov (Qua 78).

3. Zato je treba zopet ustanoviti korporacije (Qua 81—86).

4. Potrebna je najprej obnova nravi (Qua 97).

5. Srednja pot sredi krščanstva in socializma je obsojena (Qua 116).

6. Ime krščanski socializem je protislovno (Qua 120).

7. Poglavitno zlo današnjega stanja je kvar duš, ne pa časni prevrati (Qua 130).

8. Delo apostolata je treba stanovsko specializirati (Qua 141).

III. IZ OKROŽNICE »DIVINI REDEMPTORIS«

ŠIRI ZLASTI SLEDEČE NAUKE:

1. Glavna namera komunizma je prevrniti ves družabni red in porušiti temelje krščanske kulture (DR 3).

2. Komunizem se širi predvsem z lažnimi obljubami (DR 15).

3. Komunistične krutosti so naravna posledica komunističnih naukov (DR 21).

4. Komunizem je prvi sistematično premišljeni upor proti Bogu (DR 22).

5. Strašni zločinski terorizem je v komunistični državi nujen (DR 23).

6. Grdo se motijo tisti, ki trdijo, da imajo v državi vsi državljani enake pravice (DR 33).

7. V socialnih sistemih ni nič modrejšega, kakor so načela, razložena v okrožnicah »Rerum novarum« in »Quadragesimo anno« (DR 35).

8. Resnična krščanska obnova življenja med katoličani samimi je poglavitni pomoček za socialno reformo (DR 41).

9. Pri pravni obnovi moramo prav posebno poudariti krščansko ljubezen in nenavezanost na zemeljske dobrine (DR 44).

10. Korporacije so nujno potrebne (DR 54).

11. Socialni nauk katoliške Cerkve je treba bolj in bolj študirati (DR 55 in 64).

12. Vsako sodelovanje s komunizmom je obsojeno (DR 57).

13. V boju s komunizmom je treba molitev in pokore (DR 57).

14. Sloga med katoličani je nujno potrebna (DR 71).

IV. SIRI SLEDEČE VAŽNE SMERNICE IZ PIJEVIH IZJAV O KA:

1. Katoliška akcija mora imeti močno, zares enotno in enodušno vodstvo in kar najboljšo disciplino vseh (NP X., str. 13).

2. Ako je v istem poklicu več katoliških združenj, ki nimajo enotnega vodstva, to ubija moči, edinost razkrajja in srečne uspehe zavira ali celo onemogoči. To pa se mora z vsem naporom preprečiti (NP X., str. 13).

3. Silno težka škoda je, če so v škofiji katoliške organizacije s sličnimi cilji, kot jih ima KA, pa niso v zvezi s KA ali ji celo nasprotujejo (NP X. str. 13).

4. Take organizacije sicer res rodijo nekaj dobrega, a tisto dobro, ki ga rode, je popolnoma izgubljeno zaradi škode, ki jo povzročajo z razpršitvijo sil in včasih tudi z medsebojnimi udari (NP X., str. 14.).

V. ZVESTO SAM SPREJME

IN SE DRUGIM SPOMINJA RESNE BESEDE PIJA XI.:

»Kdor udari Katoliško akcijo, udari papeža in kdor udari papeža, umrje. Qui mange du pape, en meurt. To je resnica in zgodovina potrjuje to resnico«. (Pij XI., julija 1938., glej MMB II., str. 198 in MMB IV. str. 19).

III.

PROTI SLOVANSKEMU NARODNEMU GREHU

1. Slovenski katoliški dijak dela proti našemu slovanskemu grehu — nesloznosti.

2. Zato podpira KA in njeno organizirano pravno-obnovitveno delo kot najučinkovitejše sredstvo proti vsakemu celonarodnemu pravnemu zlu in tako tudi proti temu narodnemu grehu (prim. NP X. str. 22. v. 4—6.).

3. Se uči podrežati svoje zasebne koristi in koristi svojega kroga koristim katoliške skupnosti.

4. Vzdržuje se zabavljanja in vsakršnega drugega podiranja naše kompaktne katoliške enotnosti.

5. Če mu v tem oziru kdaj kaj spodleti, hoče to čimprej popraviti.

IV.

SODELOVANJE S KATOLIŠKO AKCIJO.

1. Zavedni katoliški dijak zvesto podpira namene slovenske Katoliške akcije in ob vsaki priliki zastavi zanjo svoj vpliv.

2. Sodeluje s Katoliško akcijo kot zanesljiv in zvest prijatelj in soborec zlasti pri odločilnih nastopih med dijaštvom.

3. Pomaga hierarhiji in njeni Katoliški akciji, da bi se komunizem ne vtihotal in da katoliška akademska in druga dijaška društva, pa naj bi se vtihotali tudi samo v obliki kakršnega koli simpatiziranja s komunisti (DR 37).

4. Prevzame po svoji izbiri in po dogovoru z organizacijo kako majhno trajno nalogo v sodelovanju s Katoliško akcijo, n. pr.:

a) dela proti slabemu filmu in slabim gledališkim predstavam.

b) dela proti slabemu tisku in čitivu.

c) dela za dober tisk (s priporočanjem dobrega čtiva, s pridobivanjem naročnikov za MMB, s prodajo NP).

č) dela proti kvantanju in preklinjevanju.

d) dela pri evharistični akciji.

e) navaja tovariše za vstop v Katoliško akcijo.

Katoliško vseučilišče v Freiburgu

Katoliško vseučilišče v Freiburgu v Švici, ki je bilo ustanovljeno pred 50 leti, je dovršilo nove zgradbe institutov za kemijo, botaniko in anatomijo. Tako je postopoma zgradilo zgradbe, ki so stale nad 5 milijonov švicarskih frankov (okrog 60 milijonov dinarjev). To je ustvarila katoliška požrtvovalnost Švicarjev.

Teološka fakulteta v Jeni

Nemški listi poročajo, da je rektor univerze v Jeni po zgledu drugih univerz spremenil staro fakultetno razvrstitev na jenskem vseučilišču in uvedel novo. Na prvem mestu je medicinska fakulteta, na drugem matematično-naravoslovna, na tretjem gospodarsko-pravna, na četrtem filozofska in šele na petem teološka. Najbolj značilno je to, da je bila po prejšnji uredbi teološka fakulteta na prvem mestu. To je čisto naravno in dosledno. Kjer za Boga nimajo več nobenega mesta, tam tudi za teologijo, znanost o Bogu, nimajo prvega mesta.

Anglikanski misijonar konvertit

Neki protestantski misijonar se je iz Južne Afrike vračal v Anglijo. Z isto ladjo pa je potoval še drugi anglikanski misijonar s svojo hčerko. Ko so nekoč sedeli skupaj in se pogovarjali o protestantih in katoličanih, je anglikanec zatrdil: »Jaz sem prepričan, da je resnica na strani Rima, in videli boste, da se bodo nekoč anglikanci kar vsi skupaj vrnili v katoliško Cerkev.« Tedaj se pa oglasi hči potujočega tovariša: »Toda, prečastiti, če ste o tem trdno prepričani, ste v vesti dolžni, postati katoličan.« Ta logični sklep je našega misijonarja tako vznemiril, da je takoj po prihodu v domovino iskreno in z vso vnemo začel iskati resnico. In našel jo je. Spreobrnil se je, postal duhovnik in sedaj kot katoliški misijonar dela prav tam, kjer je nekoč deloval kot protestant.

Podobnih primerov je še veliko. Toda kljub temu ni verjetno, da bi protestanti kar skupno prestopili v pravo Cerkev, kot je mislil ta misijonar. Vendar pa res prav sedaj protestantski misijoni preživljajo zelo pomembno krizo, ki je ne smemo prezreti.

Francoski duhovniki na fronti

V NESREČI SE PRIJATELJ SPOZNA

Stara resnica je, da spoznaš pravega prijatelja šele v nesreči. Velja to za posameznika, a prav tako za narode in države. Živ in sodoben zgled za to resnico nam nudi sedanja Francija.

Kdo se ne spominja, kako so se francoski komunisti bahali in šopirili s svojim domoljubjem? Samo oni so bili branilci svobode in demokracije, vsi drugi pa fašisti in izdajice naroda. To so bile besede. Kričati je lahko. To zna vsak otrok.

Ko je izbruhnila vojna, so pa v dejanju pokazali, da je bil ves njihov patriotizem ponarejen, zlagan. Namesto da bi šli na fronto, so zbežali k sovražniku. Drugi pa v zaledju širijo nezadovoljstvo, upornost, hujskajo proti oblasti in proti vojni. Izdajati in uničiti svojo lastno domovino, to je sad komunizma.

DOBER KATOLIČAN, NAJBOLJŠI DRŽAVLJAN

Tega mnogi nočejo razumeti in priznati. Tudi Francija je s katoličani, najprej seveda z duhovniki, večkrat ravnala kot z državljanji druge vrste. Nesrečna in vsiljena vojna pa je dokazala, da so prav katoličani njeni najboljši sinovi. Vojaška oblast sama priznava, da se člani organizacij KA, t. j. J. A. C., J. E. C. in J. O. C. veliko trudijo, da bi vladal v

vojaških edinicah dober, tovariški in zares francoski duh.

Še večji apostolat v armadi pa vrše francoski duhovniki.

17.000 DUHOVNIKOV NA FRONTI

Kardinal Baudrillart je povedal časnikarjem, da je več kot ena tretjina vseh duhovnikov vpoklicana v armadi, ali natančno 17.077. Bogoslovci tu niso všteti, ker še niso duhovniki. Vsi ti so takoj brez izjeme zamenjali talarje in birete z vojaško uniformo in čelado. Med njimi ni bilo nobenega ubežnika in izdajalca.

Večinoma so častniki, zato imajo še večji vpliv. Od 661 duhovnikov iz pariške nadškofije jih je nad 200 oficirjev: 1 je polkovnik, 3 podpolkovniki, 18 kapitanov in 184 poročnikov. Pa tudi tisti, ki imajo manj zvezd ali pa nobene, imajo vse večji vpliv kot so ga imeli njihovi predniki l. 1914. V mnogih edinicah je duhovnik kot župnik v fari in ga vsi vojaki nazivajo kratko: mon père.

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU

Vojaška oblast se dobro zaveda, koliko pomeni dober duh in zadovoljnost v armadi. Zato so duhovnike in bogoslovce pridelili najrazličnejšim vojaškim oddelkom. Tako imajo širok delokrog

in sv. maše se more udeleževati večje število vojakov.

Mlajši duhovniki, ki so delovali v mladinskih organizacijah, imajo to nalogo, da skrbijo za dobro voljo vojakov s prirejanjem skupnih zabav, iger, pevskih nastopov. Da, neki profesor je iz bivših gledaliških igralcev sestavil celo vojaško gledališče.

NOVA VRSTA ČASTNIKOV: OFFICIERS SOCIAUX

V Franciji imajo po velikih industrijskih središčih »infirmières sociales«. Po naše bi jim rekli zaščitne sestre. Te skrbijo za zapuščeno delavsko mladino, pomagajo in poučujejo matere in dekleta, razdeljujejo podpore, živila, zdravila itd. Zdaj so armadi dali podobno ustanovo, ki naj skrbi in se briga za vse tiste vojake, ki so čisto sami, zapuščenosti od domačih itd. To novo službo so dali mnogim duhovnikom in bogoslovcem, ki se v njej čutijo čisto doma.

KATOLIČAN NIKOLI BREZDOMOVINEC

Veliki državnik Donoso Cortes je pravilno dejal:

»Kristjani niso nikoli bili brezdomovinci. Cerkev, ki sledi Kristusu, ne more biti nasprotnica države. Dviga in očisti ljubezen do domovine... Nas vzgaja veliko bolj k dejavni in požrtvovalni udanosti do državne celote, kakor more to sovraštvo... Lahko rečemo, da je dogma, da je najvdanejši sin Cerkve obenem najzvestejši član svojega naroda in podanik države.«

Amerikanci pa znajo

V Zedinjenih državah so mikrografirali t. j. naredili prav majhne filmske posnetke redkih in dragocenih knjig in listin in jih spravili v Sullivan Memorial Library. Lansko leto so pa na ta način filmali fotografije in dokumente dijakov. Na ta način bodo porabili 99 krat manj prostora v arhivih kot so ga do sedaj. Zraven tega pa upajo, da bodo tako najbolj varno ohranili podobe nadebudne mladine.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).

V tisku je in v nekaj tednih izide

Naša Pot XXI.

Dr. Aleš Ušeničnik

„Quadragesimo anno“ z obširnimi komentarjem

Obseg okoli 300 strani. — Cena predvidoma 30.-, 45.-, 60.- din.

„Quadragesimo anno“

je okrožnica svetovno zgodovinskega pomena.

Podprite dobro in važno stvar!

Zato priglašajte sebe in druge kot prednaročnike!